

Udskrift af dombogen

Afsagt den 22. november 2017 i sag nr. BS 38A-1915/2017:

Advokat [A]
[adresse]
mod
Advokatnævnet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 21. marts 2017, vedrører om en advokat groft har tilsidesat god advokatskik ved at meddele, at han ikke vil være til stede på det tidspunkt, hvor han var indkaldt til en kollegial samtale uden at anføre nogen begrundelse herfor og ved at afvise at ville dokumentere, at han havde lovligt forfald.

Sagsøgerens påstand er, at Advokatnævnets kendelse af 30. november 2016 (sagsnummer 2016-2104) ophæves.

Sagsøgte påstand er, at Advokatnævnets kendelse af 30. november 2016 (sagsnummer 2016-2104) stadfæstes.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Advokatnævnet har den 30. november 2016 ikendt advokat [A] en bøde på 20.000 kr. Af Advokatnævnets kendelse fremgår blandt andet følgende:

"...

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Advokatrådet klaget over advokat [A], [by].

Sagsfremstilling:

Ved anklageskrift af 4. juli 2016 har Advokatrådet indklaget advokat [A] for tilsidesættelse af advokatpligterne, jf. retsplejelovens § 126, stk.

1, jf. bekendtgørelse nr. 1423 af 11. december 2017 § 4

”ved den 24. juni 2016 at have undladt at medvirke til gennemførelsen af kollegial samtale udmeldt af Advokatrådet i henhold til bekendtgørelse nr. 1423 af 11/12 2007 om indkaldelse af advokater m.v. til en samtale med kredsbestyrelsen, idet han – efter forud at have meddelt, at han ikke ville kunne deltage i samtalen og ikke ville dokumentere lovligt forfald – udeblev fra den berammede samtale på hans kontor [adresse].”

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at advokat [A] pålægges en betragtelig skærpet bøde.

Advokat [A] har nedlagt påstand om, at klagen afvises som åbenbart grundløs.

Ved e-mail af 10. marts 2016 til Advokatrådets sekretariat anmodede advokat [A] om, at ordningen om gult kort blev ophævet for hans vedkommende.

[Advokatsamfundets generalsekretær] svarede den 29. marts 2016 og redegjorde for hjemmelsgrundlaget for ordningen og oplyste, at gult kort bortfalder, når der ikke er afsagt kendelser mod pågældende advokat i fem sammenhængende år. [Advokatsamfundets generalsekretær] oplyste endvidere, at advokat [A] ikke opfyldte betingelsen for bortfald af gult kort, idet Advokatnævnet senest havde afsagt kendelse mod ham den 28. november 2018. Advokatrådet ville derfor opretholde det gule kort, indtil betingelsen for bortfald måtte være opfyldt.

Advokat [A] meddelte i e-mail af 6. april 2016 til [Advokatsamfundets generalsekretær], at ordningen om gult kort ikke har hjemmel, og han anmodede [Advokatsamfundets generalsekretær] om at forelægge sagen for Advokatrådet.

Advokat [A] rykkede den 26. april 2016 [Advokatsamfundets generalsekretær] for svar på, om sagen ville blive behandlet på et rådsmøde. [Advokatsamfundets generalsekretær] svarede samme dag, at sagen var sat på dagsordenen for rådsmødet den følgende torsdag.

Ved brev af 2. maj 2018 til advokat [A] skrev [formand for Advokatrådet] bl.a. følgende til advokat [A]:

”Under henvisning til din mail af 6. april 2016 kan jeg oplyse, at Advokatrådet har

noteret sig dine synspunkter både vedrørende gult-kort-ordningen og forløbet af kredsmødet i 2011, hvor du blev valgt ind i Advokatnævnet.

Advokatrådet foretager sig ikke videre i sagen.”

Ved brev af 6. juni 2016 fremsendt såvel anbefalet som almindeligt til advokat [A] indkaldte Advokatrådet til kollegial samtale efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1423 af 11. december 2007. Af indkaldelsen fremgår bl.a.:

”Baggrunden for beslutningen om en samtale er, at du i en række tilfælde har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, hvilket senest er fastslået ved Advokatnævnets kendelse 28. april 2016, hvor du blev pålagt en bøde på 40.000 kr.

*Samtalen skal finde sted på dit kontor [adresse], og tidspunktet for samtalen er fastsat til **den 24. juni 2011 kl. 11.00**. Samtalen forventes afsluttet kl. 13.00.*

Du har pligt til at deltage i samtalen. Udebliver du uden oplyst lovligt forfald eller lægger hindringer i vejen for gennemførelse af samtalen, vil dette efter omstændighederne blive betragtet som en tilsidesættelse af god advokatskik, der kan indbringes for Advokatnævnet. Du må forvente at blive anmodet om dokumentation, hvis du angiver at have lovligt forfald. [...]”

Ved brev af 13. juni 2016 til Advokatrådets sekretariat svarede advokat [A] og anførte bl.a. følgende:

”Jeg har ikke mulighed for at deltage i en kollegial samtale den 24. juni.

Jeg anser i øvrigt en kollegial samtale for at være unødvendig og i øvrigt ikke kan komme på tale i den foreliggende situation. Som De udmærket ved, har jeg inden for de seneste 5 år fået en kendelse fra Advokatnævnet med advarsel og kendelse med anførte bøder. Sidstnævnte er indbragt for domstolene.”

Ved brev af 14. juni 2016 til advokat [A] anmodede Advokatrådets sekretariat om at få oplyst grunden til, at advokat [A] ikke havde mulighed for at deltage i samtalen, idet Advokatrådets sekretariat samtidig henviste til, at det af § 4 i bekendtgørelse nr. 1423 af 11. december 2007 fremgår, at der er pligt til at deltage i samtalen. Advokatrådets sekretariat anmodede på den baggrund om dokumentation for lovligt forfald.

Den 15. juni 2016 skrev advokat [A] bl.a. følgende i en e-mail til Advokatrådets sekretariat:

”Vi lever som bekendt ikke i et diktatur og du kan derfor ikke på det foreliggende grundlag kræve nogen dokumentation. Jeg er de facto ikke til stede på det foreslåede tidspunkt. Af principielle grunde får du ingen dokumentation for det.

Derudover er der ingen begrundelse for indkaldelse til en kollegial samtale. Hvis en sådan derfor fastholdes, ønsker jeg en dokumentation for, at Advokatrådet i andre, tilsvarende tilfælde har krævet en kollegial samtale. Tilsvarende tilfælde er som følger: Inden for de seneste 5 år en kendelse fra Advokatnævnet med irrettesættelse og en kendelse fra Advokatnævnet, hvilken kendelse er indbragt for domstolene.

For mig at se, ligner det et hævntogt som følge af min kritik af Advokatrådet og generalsekretæren.”

Ved brev af samme dato til advokat [A] meddelte Advokatrådets sekretariat, at der ikke var modtaget dokumentation for lovligt forfald, og at samtalen den 24. juni 2016 derfor blev fastholdt. Advokatrådets sekretariat meddelte endvidere, at udeblivelse fra samtalen uden lovligt oplyst forfald ville blive betragtet som en alvorlig tilsidesættelse af god advokatskik, som advokat [A] måtte påregne ville blive indbragt for Advokatnævnet.

I e-mail af 20. juni 2016 til [X], Advokatrådets sekretariat, anførte advokat [A] bl.a. følgende:

”Din facon i brevene gør, at enhver advokat får lyst til at modsige dig. Husk på, at vi advokater lever af (og lever for) at føre retssager. Du er som bekendt ikke praktiserende advokat og kender derfor ikke den situation.

Imidlertid er det klart, at din diktatoriske adfærd giver reaktionerne.

Jeg skal atter gentage, at jeg ikke er til stede den 24. juni 2016. Hvis du og eventuelt andre kommer her den 24. juni kl. 11.00, vil I ikke kunne møde mig.

Der er absolut intet hemmeligt i, hvad jeg skal foretage mig, men rent principielt vil jeg ikke dokumentere forholdet. Det skal du bare køre en sag på i Advokatnævnet. Jeg er bange for, du bliver til grin.

En kollegial samtale er både upåkrævet og unødvendig. Du kan da ikke lære mig noget - som bekendt fulgte jeg dit kursus i [by] for en del år siden. Du kendte ikke engang indholdet af retsplejelovens § 361. Det var flovt! Jeg måtte fortælle dig, hvad bestemmelsen gik ud på.

Jeg har besluttet mig til, at jeg tager samtalen med jer, fordi jeg ikke vil have en advokatnævns sag om dette forhold.

Find et andet tidspunkt - det er en almindelig venlighed at foreslå forskellige tidspunkter. Så skal jeg nok melde tilbage med det samme.

Din selvhævdende facon kan du godt lægge på hylden over for mig.”

Ved brev af 21. juni 2016 til advokat [A] fastholdt Advokatrådets sekretariat samtalen den 24. juni 2016.

Af notat udfærdiget af [X], Advokatrådets sekretariat, den 27. juni 2016 fremgår bl.a.:

”Fredag den 24.juni 2016 henvendte advokaterne [B]og [C] samt undertegnede [X], Advokatsamfundet sig på advokat [A´s] kontoradresse [...] for at gennemføre en fastlagt kollegial samtale med advokat [A].

Vi henvendte os til sekretæren og bad om at tale med advokat [A]. Sekretæren oplyste, at Advokat [A] ikke var til stede og ikke ville komme tilbage før på mandag. Sekretæren skrev vores navne ned og bemærkede, at advokat [A] havde forbudt hende at sige noget til os.

Herefter forlod vi kontoret.”

Ved e-mail af 1. juli 2016 til Advokatrådets sekretariat anførte advokat [A] bl.a. følgende:

”Det kan kun give anledning til undren, at du og to advokater indfandt jer på mit kontor fredag den 24. juni 2016, til trods for at jeg havde meddelt ikke at være til stede.

Jeg har besluttet mig til at den principielle diskussion om kollegial samtale for et medlem af Advokatnævnet skal forelægges for Justitsministeriet. Jeg vedlægger derfor kopi af mit brev afsendt dags dato.

Jeg har endnu ikke overvejet, om jeg tillige skal anmode Justitsministeriet om at vurdere den uhjemlede "gul-kort- ordning".

Af brevet til Justitsministeriet fremgår bl.a., at det er advokat [A´s] opfattelse, at en kollegial samtale kolliderer med hans arbejde som medlem af Advokatnævnet.

Justitsministeriet svarede ved brev af 27. oktober 2016 advokat A. Af brevet fremgår bl.a., at det Justitsministeriets vurdering, at der ikke er noget til hinder for, at en advokat, der er medlem af Advokatnævnet, indkaldes til samtale i overensstemmelse med retsplejelovens § 143, stk. 3.

Advokatrådet har under klagesagen gjort gældende, at Advokatrådet af lovgiver er pålagt at foretage pligtmæssigt tilsyn af advokater. Den kollegiale samtale må i den forbindelse ses som et vigtigt redskab for Advokatrådet til at danne sig et billede af advokatens situation til brug for beslutning om, hvad Advokatrådet skal foretage sig i anledning af advokatens tilsidesættelser af reglerne. Samtalen er også ment som et forsøg på at forhindre advokaten i at begå flere overtrædelser og – om muligt – at få advokaten ind på en bedre kurs.

Ved at afvise at deltage i samtalen har advokat [A] hindret Advokatrådet i varetage sine lovpligtige opgaver, hvilket må betragtes som alvorligt – ikke mindst når det sker på baggrund af de oplysninger og advarsler, der er givet ham i korrespondancen forud for den 24. juni 2016.

Den omstændighed, at advokat [A] er medlem af Advokatnævnet, er ikke til hinder for gennemførelsen af en kollegial samtale. Det er mere nærliggende at betragte det som en skærpende omstændighed, at det er et medlem af advokaternes disciplinære myndighed, der hindrer gennemførelse af en kollegial samtale.

Der er tillige en række skærpende omstændigheder. Det må således tillægges betragtelig skærpende virkning, at advokat [A] tidligere er sanktioneret en række gange af Advokatnævnet, og at der tidligere er gennemført en kollegial samtale med ham. Han har på denne måde siddet en række alvorlige advarsler overhørig. Hertil kommer, at hans breve til sekretariatet forud for den 24. juni 2016 dels viser fuldstændig manglende forståelse for situationen, dels viser, at advokat [A] afviser at følge reglerne. Det ændrer ikke herpå, at han sent i korrespondancen opfordrer til, at der fastlægges et andet tidspunkt. Han har efter § 4 i bekendtgørelsen pligt til at oplyse grunden til, at han angiveligt er forhindret og at dokumentere, at der er tale om lovligt forfald. Det har han ikke gjort. Uden sådanne regler ville Advokatrådet ikke kunne sikre gennemførelse af kollegiale samtaler. Advokaten ville kunne slippe for samtalen blot ved at blive ved at oplyse, at han er forhindret.

Som følge af alvoren i det foreliggende forhold sammenholdt med tidligere sanktioner og tidligere gennemført kollegial samtale, er det Advokatrådets opfattelse, at advokat [A] bør pålægges en betragtelig skærpet bødestraf.

Advokat [A] har bl.a. anført, at sagen skal ses i rette sammenhæng i hvilken forbindelse der henvises til korrespondancen forud for indkaldelsen til den kollegiale samtale, hvor advokat [A] rejste kritik af gult kort ordningen. Der henvises til kritikken af [Advokatsamfundets generalsekretær] og hans udemokratiske indblanding i en valghandling i 2011. Det bemærkes, at Advokatrådet har noteret sig hans synspunkter, men i øvrigt intet gjort.

Den 28. april 2016 afsagde Advokatnævnet en kendelse og pålagde ham en bøde på 40.000 kr. Uagtet af sagen er indbragt for domstolene, var advokat [A] klar over, at kritikken af gult kort ordningen ikke skulle fortsætte. Han betragtede derfor sagen som afsluttet efter Advokatrådets behandling af sagen, jf. brev af 2. maj 2016. Det gjorde Advokatrådet v/[Advokatsamfundets generalsekretær] og [X] imidlertid ikke. Man fandt, at der var grundlag for en kollegial samtale.

Det præciseres, at han på intet tidspunkt har modsat sig en kollegial samtale, og en antydning heraf, er derfor fejlagtig. Således oplyste han i sin e-mail af 20. juli 2016, at han havde besluttet sig for at tage samtalen, fordi han ikke ønskede en nævnssag om dette forhold. I samme e-mail anførte han endvidere: *"Der er absolut intet hemmeligt i, hvad jeg skal foretage mig, men rent principielt vil jeg ikke dokumentere forholdet. Det skal du bare køre en sag på i Advokatnævnet. Jeg er bange for, du bliver til grin"*.

Advokat [A] undrer sig over, at der var ønske om en ny kollegial samtale som følge af en advokatnævnskendelse med en irettesættelse og nævnsskendelse, der er indbragt for domstolene. Advokatrådet opfordres til at dokumentere, at dette er normalt.

Endvidere skal det i relation en kollegial samtale særlig fremhæves, at han er medlem af Advokatnævnet. Dette forhold er der ham bekendt ikke lovgivet om, hvorfor problemstillingen er forelagt for Justitsministeriet.

Et tilsyn er ikke bedre end de mennesker, som arbejder i tilsynet. I nærværende situation er der helt klart en uoverensstemmelse mellem advokat [A] på den ene side og [Advokatsamfundets generalsekretær] og [X] på den anden. Advokat [A] har kritiseret dem begge, og de har svaret igen med krav om en kollegial samtale. Indstillingen hviler ikke på et objektivt grundlag. Derfor kræver advokat [A] dokumentation for, at der er gjort tilsvarende i andre sager.

Der er ingen tvivl om, at bekendtgørelsens regel om, at advokaten har pligt til at deltage i samtalen, er central for udøvelsen af tilsynet. Bekendtgørelsens § 4 har dog fået et indhold, som kan læses som en diktatorisk befaling om, at samtalen alene foregår på det tidspunkt, Advokatrådet bestemmer, og ikke på noget andet

tidspunkt. Bekendtgørelsens § 4 er herefter bygget således op, at der skal meddeles lovligt forfald, og at der *kan* kræves dokumentation. Der findes ingen definition af, hvad der betragtes som "lovligt" forfald.

Formuleringen af Advokatrådets sekretariats brev af 6. juni 2016 er afgørende for konfrontationen. Henvendelsen er i sig selv kontroversiel, idet det på forhånd angives, at der kræves dokumentation for lovligt forfald.

Medarbejderen hos Advokatrådet har glemt ordet "konduite". En henvendelse i en form, således at modtageren kan læse, at man betragtes som en forbryder, er ganske unødigt. En fremhævelse af egne magtbeføjelser er lige så provokerende. Hvis henvendelsen havde været høflig, havde han fortalt årsagen til, at han ikke kunne deltage i samtalen på det anførte tidspunkt.

Der er kun én eneste grund til sagen, nemlig manglende konduite hos [X]/[Advokatsamfundets generalsekretær]. Denne selvhævdende, provokerende og magtsyge facon kan kun medføre konflikt. Derfor bør sagen afvises som åbenbart grundløs.

Det er som nævnt et principielt spørgsmål, om en advokat, mens den pågældende er medlem af Advokatnævnet, kan udsættes for en kollegial samtale. Formålet med en samtale er som en del af tilsynet at vise advokaten "den rette vej". Det er præcis det samme, advokaten er med til at afgøre i Advokatnævnet. Der kan derfor ske en uheldig sammenblanding af Advokatrådets interesser med Advokatnævnets arbejde.

Det er noteret, at Advokatrådet ikke har nedlagt påstand om frakendelse af retten til at udøve advokatvirksomhed. Advokatrådet har tilsyneladende så meget realistisk sans, at dette kan sagen trods alt ikke bære. Derimod synes der ikke at være meget realisme i påstanden. I hvert fald har advokat [A] aldrig tidligere hørt om en påstand om "en betragtelig skærpet bøde". Det juridiske niveau taler for sig selv.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det bemærkes indledningsvis, at Advokatnævnet ved behandlingen af klagesager er

opdelt i tre afdelinger, og at klagesagen i overensstemmelse med nævnets praksis, når klagesagen vedrører en advokat, der er medlem af nævnet, er behandlet i en anden afdeling end den, som vedkommende advokat er tilknyttet.

Det bemærkes i den forbindelse, at Advokatnævnet er det eneste organ, der i medfør af retsplejeloven har kompetence til at træffe afgørelse om og sanktionere advokaters tilsidesættelse af god advokatskik, hvorfor det vil være umuligt eller forbundet med væsentlige vanskeligheder eller betænkeligheder at lade et andet organ træde i Advokatnævnets sted, jf. princippet i forvaltningslovens § 4, stk. 1.

I den aktuelle sag har sagen været behandlet i Advokatnævnets 3. afdeling, og advokat [A] er knyttet til Advokatnævnets 2. afdeling.

Det følger af retsplejelovens § 143, stk. 2, at Advokatrådet fører tilsyn med advokaterne. Advokatrådet kan som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen indkalde en advokat til en kollegial samtale, hvis det må antages, at den pågældende groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, jf. nærmere § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1423 af 11. december 2007 om indkaldelse af advokater m.v. til en samtale med kredsbestyrelsen.

Advokat [A] har ved sin adfærd modsat sig Advokatrådets varetagelse af dets tilsynsopgave ved først at have meddelt, at han ikke ville deltage i den kollegiale samtale, for dernæst at have nægtet at dokumentere lovligt forfald. Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Det af advokat [A] anførte vedrørende grundlaget for den kollegiale samtale kan ikke føre til anden vurdering.

Advokatnævnet har senest ved kendelse af 28. april 2016 pålagt advokat [A] en bøde på 40.000 kr. Denne kendelse er af advokat [A] indbragt for domstolene, hvorfor kendelsen ikke indgår ved sanktionsfastsættelsen i nærværende sag.

Advokatnævnet pålægger som følge af det anførte advokat [A] en bøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Advokat [A] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter

modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat [A] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

..."

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af advokat A.

Advokat [A] har forklaret blandt andet, at han ved Advokatnævnets afgørelse af 15. marts 2010 blev ikendt bøde på 15.000 kr., der af Københavns Byret blev nedsat til 10.000 kr. Sagen angik, om en advokat er forpligtet til at fremlægge kontoudskrift over klientkontoen. Han havde i det pågældende tilfælde kun givet en afskrift af klientkontoen og ikke en udskrift til klienten. Han mener fortsat, at han ikke har pligt til at udlevere fotokopi af kontoudskriften. Kendelsen affødte en kollegial samtale fredag den 25. juni 2010. Meningen med samtalen var, at han skulle bøje nakken og give tilsagn om at opføre sig ordentligt fremover. Han mente bestemt, at han bøjede nakken og sagde, at han ville gøre sig bekendt med reglerne noget bedre. Han har senere som kursist på et kursus om god advokatskik i [by] korrigeret [X], der holdt oplæg om god advokatskik vedrørende forståelsen af retsplejelovens § 361. Det var hans indtryk, at han ikke blev populær på grund af dette. Ved valget i 2011 blev han valgt som medlem af Advokatnævnet. Efterfølgende blev han ringet op af den daværende kredsformand, der sagde, at Advokatrådets generalsekretær, [navn] havde ringet til ham og opfordret ham til at opfordre sagsøger til at trække sig, fordi han var belastet af nogle tidligere sager. Sagsøger overvejede at klage over det, men gjorde ikke noget ved det på det tidspunkt. Den 28. november 2014 fik han en irettesættelse af Advokatnævnet for at have brugt advokattitlen i forbindelse med påtegning på et regnskab som led i varetagelsen af et frivilligt hverv. Klagesagen angik, at han som bestyrelsesmedlem i en velgørende fond, [navnet på fonden], som han havde arbejdet for i 25 år uden vederlag, havde påført en anmærkning på fondens regnskab vedrørende sløring af udgifter til formanden og i den forbindelse underskrevet med sit navn og advokattitel. I 2016 begyndte han at overveje salg af sin virksomhed, og derfor ville han gerne have slettet gul-kort ordningen, som han havde haft siden 2005. Der er efter hans opfattelse ikke hjemmel til den såkaldte gul-kort ordning. Han havde indtil seneste afgørelse været straffri siden 2010, men det var Advokatnævnet ikke enig i. Advokatrådet ville ikke beskæftige sig med hans kritik af indblandingen i valget i 2011. Da Advokatnævnet tilkendte ham en bøde i den nye sag ved kendelse af 28. april 2016, orienterede han den 19. maj 2017 advokatmyndighederne om, at han havde indbragt sagen for retten. Alligevel blev han indkaldt til en kollegial samtale.

Han vidste, hvad en kollegial samtale gik ud på. Samtalen indeholder ikke nogen vejledning, og det er kun et spørgsmål om at angre. Han noterede sig, at den ene af mødedeltagerne var [X], som han havde et dårligt forhold til. Ved at google de to andre advokater, der var nævnt i brevet, konstaterede han, at de ikke havde kompetencer inden for retssagsførelse. Han følte ikke, at der var behov for den kollegiale samtale, og heller ikke, at den kunne bidrage til noget. Han havde nok været vrangvillig, men han havde ikke afvist samtalen. I mailen af 20. juni 2017 skrev han udtrykkeligt, at han havde besluttet sig for at tage samtalen med dem.

[X] og de to advokater mødte på sagsøgers kontor den 24. juni 2016. De spurgte hans sekretær, hvor han var henne. Han fandt det uhørt, at de spurgte hende om det. Referatet af det stedfunde ved fremmødet er således ufuldstændigt. Han var ikke efterfølgende blevet indkaldt til en kollegial samtale.

Han og hans kone har haft et stort og godt socialt fællesskab med hans kones kolleger på gymnasiet, og de har haft stor tilknytning til gymnasiet. Det var magtpåliggende for ham, at han kunne deltage i dimissionsfesten på gymnasiet den 24. juni 2016. Han troede ikke, at han kunne have forklaret [X], hvor betydningsfuldt det var for ham, og han troede ikke, at han kunne have fået lov til at afholde mødet på en anden dag. [X] foretrækker at holde disse kollegiale samtaler om fredagen. Sagsøger var overbevist om, at han ville have fået et nej, og at det ikke ville blive anset for lovligt forfald.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i påstandsdokument af [dato] gjort følgende gældende:

"

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at sagsøgeren ikke har modsat sig deltagelse i en kollegial samtale, hvilket er det ene af Advokatnævnets to præmisser.

Sagsøgeren har ikke nægtet deltagelse i en kollegial samtale. Sagsøgeren har derimod givet udtryk for, at kravet fra sagsøgtes side om en kollegial samtale var båret af usaglige hensyn og ikke svarede til sædvanlig praksis. Det er fortsat sagsøgers opfattelse og sagsøgte har til stadighed nægtet at dokumentere sin sædvanlige praksis.

Sagsøgeren har endvidere fundet, at det kunne være problematisk, at et medlem af Advokatnævnet skulle udsættes for en kollegial samtale. Imidlertid er Justitsministeriet af en anden opfattelse. Det må jeg betragte som den officielle, uagtet at opfattelsen fortsat ikke findes velbegrundet.

Det har i alle tilfælde været rimeligt at få afklaret dette forhold forud for en

eventuel kollegial samtale.

Det fastholdes imidlertid, at sagsøger aldrig har modsat sig at deltage i en kollegial samtale.

Advokatnævnets anden præmis er, at sagsøgeren har nægtet at dokumentere lovligt forfald.

Det bestrides, at der foreligger en forpligtelse til at dokumentere lovligt forfald. Sagsøgte har bevisbyrden for dels, at der skulle foreligge en sådan regel, dels (i bekræftende fald) at manglende dokumentation i sig selv skulle være en overtrædelse af de advokatetiskeregler.

Der ud over gøres det gældende, at lovligt forfald i relation til indkaldelse til kollegial samtale ikke er et entydigt begreb. Der indgår et betydeligt skønsmæssigt element i vurdering af lovligt forfald. Endvidere skal det tages i betragtning, at indkaldelse var sket til et tilfældigt tidspunkt, som uden problemer for advokatmyndighederne kunne være ændret til et andet tidspunkt.

Både første henvendelse og senere henvendelser fra Advokatrådet er affattet på en diktatorisk måde med gentagen brug af ordet "skal" og uden den naturlige konduite - for eksempel at foreslå et andet mødetidspunkt.

Sagsøgeren har i forbindelse med klagesagen orienteret Advokatnævnet om, at sagsøgeren var optaget af dimissionen 2016 ved [gymnasium], hvorunder der blev taget afsked med sagsøgerens ægtefælle, som havde fungeret som vicerektor. Dokumentation herfor er fremlagt som sagens bilag 20.

Sagsøgeren havde ikke ønsket, at [X] skulle vurdere, hvorvidt dette efter hans skøn kunne betragtes som lovligt forfald. Sagsøgeren var bekendt med, at [X] ville være forudindtaget.

Det gøres derfor gældende, at den manglende dokumentation dels skyldes henvendelsens formulering, dels skyldes en forventning om, at den konkrete anledning til optagethed ikke ville finde nåde for [X]s øjne.

Sagsøgtens anbringender bestrides.
..."

Sagsøgtens advokat har i påstandsdokument af 11. oktober 2017 gjort følgende gældende:

"...

Til støtte for stadfæstelsespåstanden gør Advokatnævnet overordnet gældende, at sagsøger ved sin adfærd modsatte sig Advokatrådets varetagelse af dets tilsynsopgave, og at han herved gjorde sig skyldig i grov overtrædelse af

god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, samt at valget af sanktion og udmåling af bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, er passende.

Om adfærd

Advokatrådet skal efter retsplejelovens § 143, stk. 2, føre tilsyn med advokaterne. Advokatrådet kan som led i udøvelsen af tilsynsfunktionen indkalde en advokat til en kollegial samtale, hvis det må antages, at den pågældende groft eller gentagne gange har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører. Der er hjemmel til dette i § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1423 af 11. december 2007 om indkaldelse af advokater m.v. til en samtale med kredsbestyrelsen.

Det ligger fast, at Advokatnævnet gennem årene har sanktioneret sagsøger for overtrædelse af advokatpligterne adskillige gange. Det fremgår af sanktionslisten (bilag A).

Det ligger ligeledes fast på skriftligt grundlag, at Advokatrådet havde besluttet at iværksætte en kollegial samtale med sagsøger (jf. bilag 7).

Endelig ligger det fast, at sagsøger fra start af afviste at deltage i den kollegiale samtale. Det skete ved hans brev af 13. juni 2016 (bilag 8) og hans mail af 15. juni 2016 (bilag 10). Det er indiskutabelt, at sagsøger herved afviste at medvirke til samtalen. Det er således meningsløst, når sagsøger hævder, at han aldrig har modsat sig at deltage i samtalen.

Advokatnævnet gør gældende, at sagsøger herved hindrede Advokatrådet i at gennemføre dets lovbestemte tilsynsforpligtelse.

Advokatnævnet gør endvidere gældende, at sagsøger herved handlede han i strid med sine advokatpligter.

Yderligere ligger det fast, at sagsøger nægtede at dokumentere lovligt forfald. Dette fremgår af hans brev af 15. juni 2016 og ligeledes af hans mail af 20. juni 2016 (bilag 12). Sagsøger var fra Advokatrådets side – flere gange gennem forløbet – vejledt om, at lovligt forfald skulle dokumenteres (jf. bilag 7, bilag 9 og bilag 11). Advokatrådet har hjemmel i lovgivningen til at kræve dokumentation herfor (jf. bekendtgørelsens § 4). Men det afviste sagsøger altså at gøre. Først under domstolssagen er sagsøger fremkommet med sin dokumentation (bilag 20). Denne ændrer imidlertid ikke på, at sagsøger tilsidesatte sine pligter, der følger af lovgivningen. Erklæringen har ingen betydning ved ansvarsvurderingen.

Advokatnævnet gør gældende, at sagsøger også herved handlede i strid med sine advokatpligter.

De reale grunde bag denne ordning og tilsynsreglerne gør det bydende nødvendigt, at advokater uden videre samarbejder om gennemførelsen af den

kollektive samtale. Sagsøger gjorde det stik modsatte – han obstruerede det. Sagsøgers anfægtelse af grundlaget for den kollegiale samtale er uden nogen som helst relevans for sagens afgørelse. Han var som alle andre advokater underlagt en lovbestemt, ubetinget pligt til at medvirke i den kollegiale samtale (jf. bekendtgørelsens § 4). At sagsøger på daværende tidspunkt var medlem af Advokatnævnet, er således uden betydning for ansvarsbedømmelsen.

Efter en samlet vurdering og i betragtning af de hensyn, der begrundet reglerne om tilsyn med advokater, er forholdet med rette bedømt som en grov overtrædelse.

Om sanktion

Advokatnævnet har i denne sag sanktioneret sagsøger med en tillægsbøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokatnævnet gør gældende, at valget af sanktion og udmåling af bøde, jf. retsplejelovens § 147 c, stk. 1, skal fastholdes. Udmålingen er sket i overensstemmelse med retningslinjerne og praksis, herunder domstolspraksis, for bødeudmåling.

I Advokatnævnets sanktionssystem opereres med en normalbøde på 10.000 kr. for et førstegangstilfælde uden formildende eller skærpene omstændigheder. Bøden for en grov overtrædelse er som udgangspunkt 20.000 kr. Derudover anvendes princippet i straffelovens § 89, og der gælder ved bødeudmålingen et princip om absolut kumulation. Tidligere afgørelser tillægges gentagelsesvirkning, og udgangspunktet er bødefordobling. Dog fastsættes sanktionen altid konkret i lyset af sagens omstændigheder. Sanktionssystemet er tiltrådt ved fast retspraksis.

Sagsøgers overtrædelse er med rette bedømt som en grov overtrædelse, og bøden herfor er 20.000 kr. Der er intet grundlag for en formildelse af sanktionen.

Advokatnævnets kendelse afsagt 28. april 2016 indgik ikke i sanktionsudmålingen, da Advokatnævnet traf afgørelse i sagen, da den var indbragt for domstolene, og således ikke var endelig. Nu er den imidlertid endelig, idet Københavns Byret ved dom af 1. maj 2017 (bilag C) har stadfæstet kendelsen. Den skal derfor tillægges gentagelsesvirkning, idet det dog tilføjes, at domstolene er afskåret fra at forhøje sanktionen.

..."

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten kan tiltræde, at advokat [A] ved sin adfærd i forbindelse med indkaldelsen til møde med henblik på gennemførelse af en kollegial

samtale den 24. juni 2016 groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1. Retten har således fundet, at Advokat [A] modsatte sig Advokatrådets varetagelse af dets tilsynsopgave ved først at meddele, at han ikke ville deltage i den kollegiale samtale, og ved dernæst at afslå at oplyse grunden til, at han ikke kunne deltage i mødet, selv om Advokatrådet under henvisning til § 4 i bekendtgørelse om indkaldelse af advokater m.v. til en samtale med kredsbestyrelsen oplyste, at man ønskede, at han meddelte oplysninger, der viste at han havde lovligt forfald.

Det forhold, at advokat [A] i mail af 20. juni 2016 - efter at have gentaget, at han ikke ville være til stede på det fastsatte mødetidspunkt, og efter at have meddelt, at han ikke ville dokumentere grunden til dette - meddelte, at han havde besluttet sig til at tage "*samtalen med jer, fordi jeg ikke vil have en advokatnævns sag om dette forhold*", findes ikke at kunne føre til en ændret vurdering af, at han ved sin adfærd groft har tilsidesat god advokatskik. Retten finder endvidere, at det af advokat [A] anførte vedrørende hans formodning om, at begrundelsen for hans afvisning af at deltage i mødet den pågældende dag ikke ville blive accepteret som lovligt forfald, ikke kan føre til andet resultat.

Retten finder ikke grundlag for at nedsætte den ved Advokatnævnets kendelse fastsatte bøde.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at der er passende beløb til dækning af udgift til advokatbi-stand 14.000 kr. Retten har ved fastsættelsen taget hensyn til sagens værdi, forløb og udfald.

Thi kendes for ret:

Advokatnævnets kendelse af 30. november 2016 (sagsnummer 2016-2014) stadfæstes.

Advokat [A] skal inden 14 dage betale sagens omkostninger til Advokatnævnet med 14.000 kr.

Anette Burkø
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Byret, den 22. november 2017.

[Y], kontorfuldmægtig